

ПІДГОТОВКА РАН ДО АВТОДЕРМОПЛАСТИКИ У ХВОРИХ НА СИНДРОМ ДІАБЕТИЧНОЇ СТОПИ З ВИКОРИСТАННЯМ ВАКУУМНОЇ ТЕРАПІЇ

Герасимчук П.О., Дейкало І.М., Фіра Д.Б., Господарський А.Я.,
Осадчук Д.В.

ДВНЗ “Тернопільський державний медичний університет ім.
І.Я.Горбачевського”

Актуальність. Розвиток сучасних методів обстеження та удосконалення методик оперативних втручань дозволяють в більшості випадків виконувати радикальні хірургічні обробки і “малі” ампутації у хворих на синдром діабетичної стопи (СДС). Але, виконання таких втручань приводить до формування великих ранових дефектів, що створює несприятливі умови для самостійного загоєння ран, і потребує вирішення питання про їх пластичне закриття.

Мета роботи. Вивчити вплив вакуумної терапії на підготовку ран у хворих з СДС до автодермопластики.

Матеріали і методи дослідження. Робота ґрунтується на матеріалах комплексного обстеження та лікування 128 хворих на ускладнені форми СДС з гострими та хронічними ранами стопи.

Зміни мікрогемодинаміки нижніх кінцівок вивчали за допомогою лазерної доплерівської флоурометрії (ЛДФ). Матеріал для морфологічного дослідження отримували шляхом ексцезійної біопсії під час оперативного втручання або при перев'язках. Вакуумну терапію ран проводили за стандартними методиками з використанням відємного тиску в межах 80-125 мм.рт.ст.

Результати дослідження та їх обговорення. Вже на 3-ю добу використання постійної вакуумної терапії основні показники місцевої мікроциркуляції у хворих зростали в середньому вдвічі в порівнянні з

контрольними величинами і в подальшому утримувалися на цих величинах ($p < 0,05-0,001$).

Використання вакуумної терапії сприяє видаленню надлишкової рідини з інтерстиціального простору, що стимулює мікроциркуляцію та позитивно впливає на подальшу фіксацію та пригоєння шкірних клаптів. На тлі вакуумної терапії основні показники мікроциркуляції на краю рани утримуються в межах майже вдвічі вищих від нормальних величин, як для гострих так і для хронічних ран ($p < 0,05-0,001$).

Суттєві зміни в морфологічній динаміці ранового процесу починали виявлятися з 5-ї доби. Морфологічна структура тканин характеризувала початок формування здорової грануляційної тканини. На 10 добу спостерігалася виражена фібропластична реакція.

Аналіз результатів використання вакуумної терапії показав, що майже вдвічі зменшується число етапних некретомій та терміни підготовки ран до автодермопластики скорочуються у хворих з невропатично-інфікованою формою СДС в середньому на $(3,45 \pm 1,2)$ дні, у хворих з ішемічно-гангренозною формою ураження в середньому на $(3,96 \pm 1,7)$ дні.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Вакуумна терапія значно покращує мікрогемодинаміку ран, зменшує прояви запальних та деструктивних змін, пришвидшує організацію екстрацелюлярного матриксу, оптимізуючи таким чином регенераторний процес та формування якісної грануляційної тканини. Це дозволяє покращити перебіг ранового процесу, стимулювати процеси регенерації та скоротити терміни підготовки рани до пластичного закриття в середньому на 4-5 днів. Подальші дослідження дозволять оптимізувати схеми хірургічного лікування хворих з ускладненими формами СДС, та поліпшити результати його результати.